

Dobrý den Vážená paní ředitelko

oslovují Vás jako otec dcery navštěvující Vaší základní školu. Dne 19.11.2014 nám doma oznámila, že by se školou mohla jet na celý den do Techmanie v Plzni. Řekla, že by se nic neplatilo. Žádné vstupné, žádná doprava a dokonce ani oběd, který je součástí „výletu“. Řekla, že je potřeba „**POUZE**“ vyplnit a podepsat listinu, kterou obdržela ve škole.

		
---	---	---

Vážený rodiče,

rádi bychom Vás informovali o projektu, který je realizován Akademií HK PK, o. p. s. na základních a středních školách v Plzeňském kraji. Projekt je nazvaný „**Technika a ICT – Cherchez la femme ! Podpora odbourávání genderové segregace v Plzeňském kraji**“ (reg. č.: 248) a byl podpořen z Nadace Open Society Fund Praha z programu Dejme (že)nám šanci, který je financován z Norských fondů.

Obsahem projektu je **organizace ukázkových dnů pro dívky 7. - 9. tříd ZŠ na středních odborných učilištích a středních školách v Plzeňském kraji**, které poskytují výuku ICT a technicky zaměřených oborů, **besed s profesními odborníci, exkurzí do firem s technickým zaměřením a workshopů v Techmania Science Center.**

Hlavním záměrem projektu je **zvýšení zájmu dívek o studium technických a ICT oborů.**

Pro zapojení Vaší dcery do projektu je nutný Váš souhlas nebo vyjádření zákonných zástupců. Prosíme proto o vyplnění níže uvedeného formuláře.

V případě dotazů kontaktujte prosím metodičku projektu:
Mgr. Radka Štruncová, struncova@rhkpk.cz, tel.: 723 213 883
Akademie HK PK, o. p. s., Nerudova 25, 301 00 Plzeň, www.rhkpk.cz

„Projekt podpořila Nadace Open Society Fund Praha z programu Dejme (že)nám šanci, který je financován z Norských fondů.“

✂️ ----- ✂️

**Souhlas se zapojením do projektu „Technika a ICT – Cherchez la femme !“
Podpora odbourávání genderové segregace v Plzeňském kraji“**

		
---	---	--

Souhlasím s tím, aby se moje dcera.....
datum narození, která je žákyní,
..... (uvedte třídu, název a adresu školy)
zúčastnila aktivit projektu „**Technika a ICT – Cherchez la femme ! Podpora odbourávání genderové segregace v Plzeňském kraji**“, (reg. č.248), a to včetně **umístění fotografií a videonahrávek z akcí na webových stránkách projektu** po celou dobu trvání projektu (01.07.2014 - 30.4.2016) a po nezbytnou dobu po jeho skončení.

Datum a podpis rodiče/zákonného zástupce:.....

„Projekt podpořila Nadace Open Society Fund Praha z programu Dejme (že)nám šanci, který je financován z Norských fondů.“

Nejsem už malé dítě a vím, že člověk nikde nic nedostane zadarmo, že vždy je za lákavou nabídkou nějaké ale. Životní zkušenosti a intuice mi velely zbystřit.. Mé tušení se mi na potvrdilo po přečtení výše uvedené listiny. Ihned jsem zpozornil, když jsem si přečetl, že vyplněním a podpisem tohoto formuláře by se dcera měla stát součástí projektu ODBOURÁVÁNÍ **GENDEROVÉ SEGREGACE** . Ještě více jsem se zarazil, když jsem se dočetl, že tento projekt je financován z **NORSKÝCH FONDŮ**. Tato informace je na jednom papíře zopakována 5 x !!

Vím, že ne všichni jsou informováni o tom co to je **GENDEROVÁ SEGREGACE**, že ne každý se zajímá o to co všechno podporují Norské Fondy, ale myslím si že ředitelé škol a lidé kterým jsme svěřily na část dne své děti by toto měli vědět. a že by měli vždy informovat rodiče, když zjistí jakékoliv nebezpečí, které by mohlo hrozit dětem.

Mrzí mě, že se tak nestalo, a že naopak se škola zapojí do takovéto akce a bez jakéhokoliv vysvětlení rozdá dětem formulář, jehož **pouhým vyplněním je porušen zákon č. 101/2000 sb. o ochraně osobních údajů.**

Zákon č. 101/2000 sb., o ochraně osobních údajů

HLAVA I: ÚVODNÍ USTANOVENÍ

§ 4 Vymezení pojmů

Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) osobním údajem jakákoliv informace týkající se určeného nebo určitelného subjektu údajů. Subjekt údajů se považuje za určený nebo určitelný, jestliže lze subjekt údajů přímo či nepřímo identifikovat zejména na základě čísla, kódu nebo jednoho či více prvků, specifických pro jeho fyzickou, fyziologickou, psychickou, ekonomickou, kulturní nebo sociální identitu,
- d) subjektem údajů fyzická osoba, k níž se osobní údaje vztahují,
- e) zpracováním osobních údajů jakákoliv operace nebo soustava operací, které správce nebo zpracovatel systematicky provádějí s osobními údaji

§ 5

(1) Správce je povinen

- a) stanovit účel, k němuž mají být osobní údaje zpracovány,
- b) stanovit prostředky a způsoby zpracování osobních údajů,

(2) Správce může zpracovávat osobní údaje pouze se souhlasem subjektu údajů.

Formulář jsme samozřejmě nevyplnili a nepodepsali z těchto důvodů:

1/ Nechceme napomáhat stále ještě v ČR částečně skrytě vytvářenému systému, kdy se podporují různé skupiny lidské populace. /**GENDEROVÁ SEGREGACE**/

2/ Nechceme, aby soukromá data jako jméno a datum narození dcery bylo **bez našeho a jejího souhlasu** jakkoliv využíváno a zneužíváno.

3/ Nechceme se podílet na projektech Norských fondů podporujících vznik **JUVENILNÍ JUSTICE** v ČR

Co to tedy vlastně **GENDEROVÁ IDEOLOGIE a **GENDEROVÁ SEGREGACE** je a odkud k nám přichází ??**

Norská vláda zavádí v mateřských školkách gay literaturu

Norská vláda realizuje celkovou reformu dětské literatury ve směru **genderové ideologie**. Gay pohádky pro děti v Norsku – to je státní projekt, který podporuje nová ministryně Norska pro záležitosti týkající se dětí, Solveig Horneová. V médiích prohlásila, že zavedení gay literatury ve školkách a školách odráží potřeby a strukturu sexuální různorodosti norské společnosti.

V souvislosti se zavedením nové gay ideologie byly do všech mateřských škol Norska rozeslány brožury s instrukcemi pro zaměstnance MŠ s upozorněním „vyhýbat se zastaralým stereotypům a tradičním pohádkám“. „Homo je součástí norského světa. Stále více a více dětí dnes vyrůstá v gaye a lesby,“ říká Ole Bredsen, redaktor brožury.

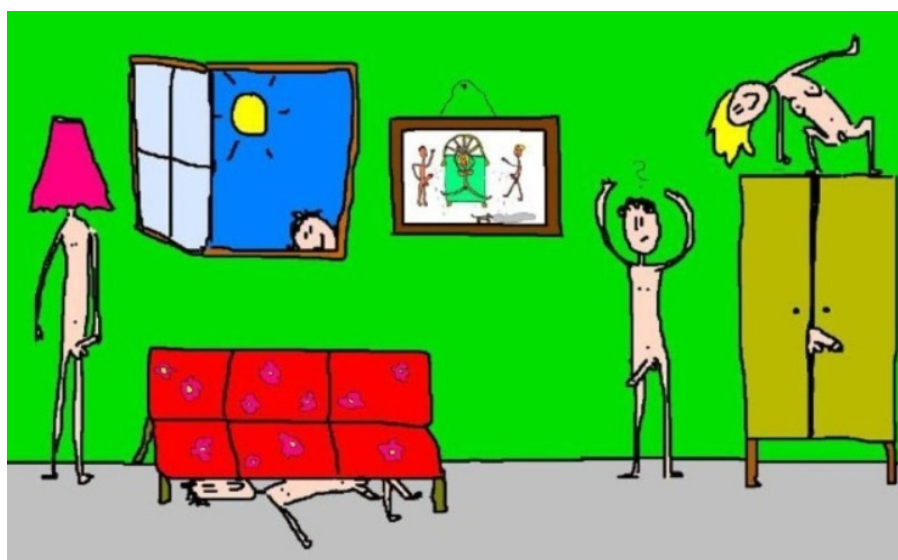
Státní úředníci se aktivně postavili proti tradiční dětské literatuře (kterou se snaží vymazat z vědomí dětí), a proto nařídili vychovatelům povinně používat obrázkové knihy s netradičními postavami, kde se princ zamiluje do krále, princezna do královny, a králové se místo toho, aby vládli ve svém království, zabývají sexuálními hrami s dětmi (pedofilie!). Homosexualita musí být vštípena do dětské mysli už v mateřské školce. **V jeslích a mateřských školkách Norska se děti povinně dovídají, že gayové, lesby a jiné gendery jsou normální.**

Zavádí se vulgární pornografie do učebnic základních škol. Rodiče jsou v šoku. Děti by se měly v 1. třídě seznámit i s přínosem homosexuality, pedofilie, BDSM a dalších sexuálních praktik ...

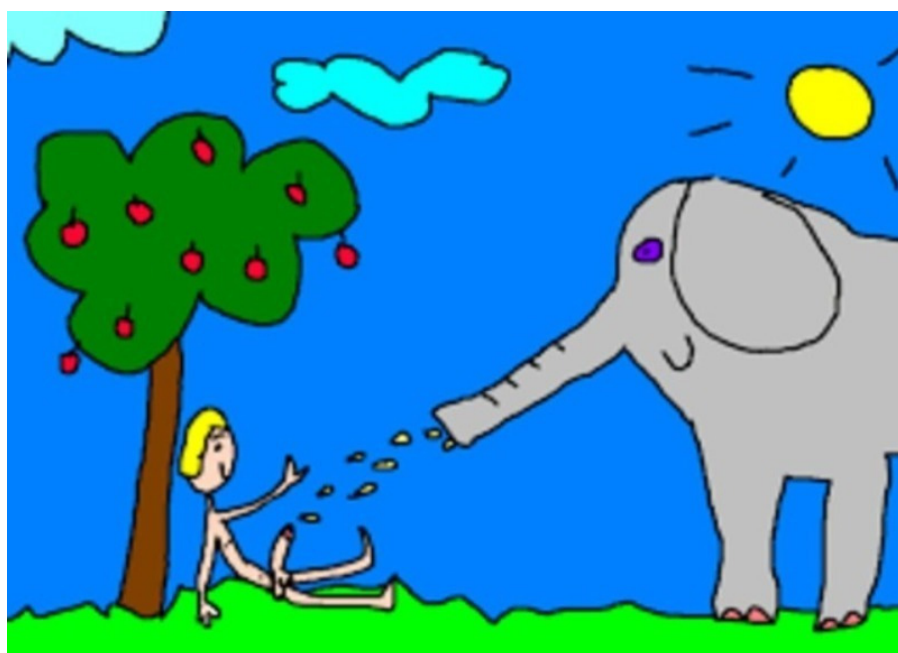
Rodiče v norském městě Trondheim jsou rozrušeni učebnicí pro první ročník základní školy, kterou dostaly jejich děti. Učebnice obsahuje „omalovánky“ mužů, žen a dětí se zvýrazněnými pohlavními orgány. Z této „učebnice“ se mají norské děti učit abecedu a zároveň i projít sexuální výchovou, či spíše revolucí.

Zde jsou některé z „omalovánek“ z dané učebnice:

Obrázek ukrývá písmeno G jako gjemsel. Autorem je Henriflette.

Obrázek ukrývá písmeno E jako slon (elefant) nebo erekce (ereksjon). Autorem je Henriflette.

Obrázek ukryvá písmeno H jako halling nebo-li lidový tanec. Autorem je Henriflette.

Obrázek ukryvá písmeno N jako Nicholas. Autorem je Henriflette.

Zdrojem informace je slovenský web [zde](#).

Rodiče rozzlobila nejen tato vulgarita, například močící muž do chobotu slona, ale i reakce ministra školství Torbjørna Røe Isaksena. Ten v rozhovoru pro média řekl, že „to jen my dospělí reagujeme negativně, protože myslíme jinak než děti“. Podle slovenského portálu pluska.sk se rodiče proti školnímu programu vzbouřili a odmítli nechat děti pracovat s takovouto „učebnicí“.

Co je alarmující je fakt, že norský ministr Torbjørn Røe Isaksen není žádný levicový politik, ale ministr za konzervativní stranu. Po britských konzervativcích vedených Cameronem, kteří otevřeně horují pro šíření islámu v Anglii, se ukazuje, že i norští konzervativci se snaží být progresivnější a levicovější než neomarxistické feministky.

Ted' jen zbývá čekat, kdo první se v České republice bude inspirovat tímto norským příkladem a zavede ho do školních osnov. Možná by se podle těchto „modernistů“ měly děti v první třídě seznámit i s přínosem homosexuality, pedofilie, BDSM a dalších sexuálních praktik ...

V Norsku zůstalo méně než 19 procent tradičních rodin

Norská ministryně pro záležitosti dětí, Solveig Horneová, prohlásila: „Vzhledem ke dramatickým změnám v typologii norských rodin vyžaduje zákon týkající se systému ochrany dětí v Norsku z roku 1992 revizi, protože musí být ve shodě se změnami v norské společnosti.“

Na webových stránkách norské vlády byla 16. září 2014 uveřejněna zpráva, v níž se uvádí, že tradičních rodin, kde má dítě matku (ženu) a otce (muže) zůstalo v Norsku méně než 19 %. To znamená, že na „demontáž“ tradiční rodiny v Norsku stačilo jen 22 let (1992-2014).

Normální rodiny se dnes vyskytují zřídka a jejich práva se čím dál více porušují. Lze očekávat, že změna v zákonodárství, o které hovoří norská ministryně, povede k ještě k většímu privilegování tzv. netradičních rodin na úkor tradičních.

Ptáte se kdo na tom má zájem, kdo za tím stojí , kdo to financuje a kdo tuto ideologii šíří?

Přečtěte si pomalu a velice pozorně co je předmětem programu CZ04 – „Ohrožené děti a mládež, který je také financován z Norských fondů!

Oficiální stránky - Norské fondy v ČR

Children and youth at risk. Foto: Royal Norwegian Embassy in Prague

OTEVŘENÁ VÝZVA PRO PROJEKTY ZAMĚŘENÉ NA OHROŽENÉ DĚTI A MLÁDEŽ

Ministerstvo financí ve spolupráci s Ministerstvem práce a sociálních věcí vyhlásilo dne 17. června 2014 otevřenou výzvu k předkládání žádostí o grant pro individuální projekty v rámci programu CZ04 – „Ohrožené děti a mládež“ financovaného z EHP fondů. Výzva pro projekty v rámci tzv. Malého grantového schématu byla otevřena 11. července 2014.

CHARAKTERISTIKA PROGRAMU CZ04

Program je zaměřen na zlepšení a de-institucionalizaci systému péče o ohrožené děti a mládež. Projekty podpoří transformaci stávajících pobytových zařízení; zpracování návrhu nového zákona o podpoře rodin, náhradní rodinné péči a péči o ohrožené děti; zvýšení zapojení dětí a mládeže do rozhodovacích procesů a zvýšení povědomí o právech dětí a mládeže.

[Rozeberme si co se v tomto programu říká !](#)

V první větě se píše:

Program je zaměřen na zlepšení a de-institucionalizaci systému péče o ohrožené děti a mládež. Jinými slovy to znamená, že náš současný systém péče o děti a mládež je špatný a proto je nutné jej změnit – de-institucionalizovat.

V úvodní části druhé věty se píše:

Projekty podpoří transformaci stávajících pobytových zařízení; Jinými slovy se nabízí peníze těm, kteří začnou vytvářet jiný způsob péče o děti.

Ve druhé části druhé věty se píše:

zpracování návrhu nového zákona o podpoře rodin, náhradní rodinné péči. Jinými slovy stát bude prostřednictvím Norských fondů podporovat nově vzniklé orgány a instituce zabývající se umístováním dětí do náhradních rodin za nemalé peníze. / **zatím trochu zastřené se zde podporuje vznik juvenilní justice!!!/**

CO JE TO JUVENILNÍ JUSTICE

Reflex - Juvenilná justícia

http://www.youtube.com/watch?feature=player_detailpage&v=ZCKgyLIJDkI

Novodobí obchodníci s dětmi ukrytí za neutrálním pojmem „juvenilní justice“, jsou jednou z největších hrozeb, kterým tradiční rodina v dnešní době čelí. Jak svědčí tisíce případů z celého světa, situace začíná být vskutku apokalyptická.

V SÍTI BEZ ODVOLÁNÍ

Juvenilní justice, je systém krutého bezpráví, který chytá do svých sítí bezbranné děti. Nezasvěcený by předpokládal, že juvenilní justice se zabývá ochranou dětí a mladistvých. Pravý opak je pravdou. Jde o „legální“ způsob, jak zoufalým rodičům a to často z umělých příčin a bez soudu doslova vyrvat děti z náručí. Rodiče jsou pak často zbavováni rodičovských práv – bez odvolání.

Tento zločinný systém se potichu a bez „zájmu“ médií rozšířil do většiny zemí světa a dnes se rozrůstá do netušených rozměrů. Zvláště brutální podobu má v zemích EU. Přestože, jsou rodiče z roztržených rodin obvykle ochotni udělat cokoli, aby unesené dítě dostali zpět, téměř nikdy se jim to nepodaří. Musejí se obrátit na tzv. Juvenilní soud, což se táhne roky a většinou bezvýsledně.

POSLEDNÍ HRÁZ V ČR PŘEKONÁNA

U nás se naplno rozjela mašinérie juvenilní justice prosazením novely zákona o sociálně právní ochraně dětí. V roce 2012 ji vytrvale vetoval prezident Václav Klaus, který na toto nebezpečí opakovaně upozorňoval a byl tzv. odborníky přesvědčován, že nový zákon prý zlepší situaci v této citlivé oblasti. Novela, která byla nakonec proti „vetu“ prezidenta Klause prosazena, otevřela dokořán dveře juvenilnímu mechanismu, který začíná vytvořením takzvaných náhradních rodin.

Děti, ukradené rodinám z banálních důvodů a bez soudu jsou pak „probační službou“ přiděleny do těchto „náhradních rodin“, ztrácejí přirozené rodinné zázemí, stávají se kočovnými mezi těmito tzv. rodinami.

JUVENILNÍ SYSTÉM BUDUJE ARMÁDU ZLOČINCŮ

Jak říká jeden z bojovníků proti tomuto zlu pravoslavný kněz Libor Halík: „Dítě je zbaveno rodičovské lásky, tepla domova, rodinného zázemí, bezpečí a blízkých vztahů a stává se prostředkem byznysu. Je hluboce psychicky traumatizováno, neboť nikomu nepatří a nikdo ho nemá rád. Navíc, je-li umístěno do náhradní rodiny homosexuálů, pedofilů, alkoholiků, narkomanů nebo byznysmenů s dětmi, jde o nekontrolovatelnou tyranii dětí s nenapravitelnými následky. Pokud mladá generace projde tímto juvenilním systémem, v dospělosti z ní bude armáda zločinců, kteří budou schopni největších brutalit.“

Situace se skutečnou ochranou dětí se stává den ode dne tragičtější skoro ve všech zemích Evropy. Medializace statistik sebevražd zoufalých matek, které se nikde nedovolaly pomoci, je pod přísnými tresty zakázána. Ve Francii bylo touto metodou jen za rok 2008 ukradeno 110 000 dětí. V Německu za rok následující přišli rodiče o 70 000 dětí. V Anglii za jediný rok 600 rodin emigrovalo před mechanismy juvenilní justice do zahraničí. Ve Finsku dochází průměrně každý týden k rodinné sebevraždě. Otcové z deprese a bezmocnosti, když "juvenálníci" a sociální služby vylamují dveře, střílejí své děti, ženu i sami sebe. V Holandsku mechanismus juvenilní justice střídá děti v náhradních rodinách tak rychle, až se ztratí přehled, kde vlastně děti jsou.

RUSKO VYHOSTILO UNICEF

V Rusku: K 31.12. 2012 musela UNICEF opustit zemi a vláda zakázala i tzv. mezinárodní adopci. Pod pláštíkem mezinárodní adopce totiž juvenilní justice kradla děti z rodin a prodávala je na Západ. Otřesným příkladem je 1260 dětí „vyvezených“ z Ruska do Itálie, z nichž bylo nalezeno pouze 5. Bývalý ministr vnitra Maroni přiznal, že tyto děti jsou zlatým dolem pro obchodníky s orgány. To byl také pravý důvod vyhostění UNICEFu. Lze konstatovat, že Rusko tím jako jediné učinilo radikální krok na skutečnou ochranu dětí před těmito mezinárodními piráty a zločinci.

„ODBĚR“ PŘÍMO Z MATČINA LŮNA

V Anglii vypukl skandál, který může přerůst ve vážné vyšetřování na úrovni parlamentu. Událost se stala před rokem, ale na veřejnost se dostala až nyní, protože podle zákona, který nyní oficiálně platí v EU, rodinné soudy, sociální služby, policie, lékaři a všichni ostatní svědci nemají právo zveřejňovat okolnosti odebrání dítěte.

Šlo o Italku, která byla ve Velké Británii na školení. Dostala záchvat paniky a zatelefonovala na policii. Ta těhotnou ženu odvezla na psychiatrickou kliniku, kde bez jejího souhlasu rozhodli o odebrání dítěte na základě zákona o duševním zdraví. Sociální služby hrabství Essex obdrželi od Nejvyššího soudu povolení, aby byl této ženě nuceně proveden císařský řez. Ji však o plánované operaci pochopitelně neinformovali.

Matka prý kvůli svému duševnímu stavu nemůže vychovávat děti. Vrátit dítě občance Itálie se ještě nepodařilo. Podobným případům se chceme věnovat soustavně. Důvody pochopíte, pokud shlédnete otřesný dokument „Juvenilní justice – lov na děti“, který ukazuje toto novodobé otrokářství v plné nahotě.

http://www.youtube.com/watch?v=2UXoRhyTCXo&feature=player_embedded

Jde o nejkrutější tyranii a bezpráví v dějinách lidstva. Přestože jsou rodiče ochotni udělat cokoli aby dítě dostali zpět, téměř nikdy se jim to nepodaří. Musí se obrátit na takzvaný juvenilní soud, což se táhne roky, a většinou zcela bezvýsledně. Celý systém juvenilní justice je podlým násilím na těch nejmenších bezbranných a do nebe volajících nespravedlnost. Jeho ovocem jsou zoufalé matky bez dětí, sebevraždy a umělí sirotci v novodobých lágrech. Většina dětí se stává živým zbožím zločinného obchodování.

Juvenilní justice je abnormálně intenzivně propagována pod vzletnými podvodnými hesly "o boji proti násilí v rodině". Způsob kterým se tento byznys s dětmi zavádí není pokoutný černý obchod, ale státní zákon. Rodinu pod vznešenými frázemi "o právech dětí" likviduje vlastní stát.

Jak funguje tato novodobá pirátská služba?

Jednou z pastí do jaké se chytají děti je takzvaná linka důvěry. Po takové reklamě malé, ještě nerozumné dítě rádo zatelefonuje. Ve své naivitě řekne do telefonu vše, a neutrální informace o rodině se stávají důvodem, aby přišel pracovník sociální služby, provedl takzvanou preventivní kontrolu, a odvezl nejen dítě které zatelefonovalo, ale všechny, které se v rodině nacházejí.

Past linky důvěry je neúčinnější v případě dospívajících, kteří často vzdorují rodičům. Prakticky v každé škole se setkáme s plakáty, které vybízejí děti, aby volaly na linku důvěry, když rodiče takzvaně porušují jejich práva. Například pokud vaše dcera myje nádobí – **juvenilní justice** vás za to může potrestat, protože využíváte její pracovní sílu. Jestliže nedáváte svým dětem nadměrné kapesné – dopouštíte se tzv. "ekonomického násilí". Pokud nedovolujete vašemu synovi dívat se na pornografii na Internetu – omezujete prý jeho právo na informace.

Totíž podle **juvenilní justice** si dítě může dělat co chce. Škodit sobě i druhým a vy jako rodiče ho nesmíte vychovávat, jinak za to budete potrestáni. Kromě toho ve školách probíhají kurzy o tzv. "právech dítěte". Učí děti jak právnicky správně podávat žaloby na vlastní rodiče. Jen za rok 2011 asi dvacet nezletilých z Kyjeva podalo k soudu žalobu na své rodiče s požadavkem, aby byly zbaveni rodičovských práv. Jeden z případů: matka nepustila dceru na diskotéku, a ta na ni podala žalobu k soudu.

Pracovníci **juvenilní justice** hledají cestu jak dostat pod kontrolu každou rodinu. Za tímto účelem jsou dětem ve školách rozdávány dotazníky. Informaci o dítěti a rodině se pak vykonstruují umělé důvody ke kontrolní návštěvě a odebrání dítěte. Takové dotazníkové akce proběhly i na Ukrajině v několika oblastech.

Jaké jsou dnes důvody k odebrání dítěte?

Například: byt tzv. "potřebuje opravu". V místnosti je prach, na podlaze jsou rozházeny dětské hračky, dítě bylo s matkou v kuchyni v čase přípravy jídla, dítě často a hlasitě pláče. Jiným důvodem například je, že ve vaší ledničce není dostatečné množství pomerančů. Prostě když sociální pracovník nebude spokojen s obsahem vaší ledničky – vezme vám dítě.

Všimněte si, že důvody k odebrání dětí jsou absurdní, založeny na relativních a subjektivních pohledech sociálních pracovníků, kteří pracují v přesném souladu s genocidní ideologií. Zaměřují se zejména na mnohodětné nebo málo zabezpečené rodiny a svobodné matky, kde se dá čekat, že se proti zločinné mašinérii nebudou umět bránit. Toto je však jen začátek, než se systém vkoření. V další etapě se nájezdy juvenilních pirátů soustřeďují na dobře zabezpečené rodiny.

Příkladem je rodina Boorových v Anglii. Když šla pani Ivana Boorová se starším synem na lékařskou prohlídku kvůli infekci, lživě obvinili jejího manžela ze sexuálního zneužívání chlapce. Vzápětí na to přijela sociální služba a odebrala nejen staršího, ale i mladšího syna. Manželé Boorovy se snažili získat své děti zpět, ale narazili na neproniknutelnou stěnu juvenilního systému. Sociální služby začali diktovat manželům nejrůznější podmínky. Řekli Ivaně Boorové, že když se se svým manželem rozejde, že jí děti vrátí. Pan Vladimír Boor tomu nevěřil, jenže jeho manželka tomu věřila, a tak ji vyšel vstříc tím, že se od ní odstěhoval. Sociální služba Ivaně Boorové neustále slibovala, že děti vrátí, když řekne toto, když řekne toto atd. Toto jednání Sociální služby manželé Boorovy odcizilo, rozbilo jim to manželství. Nakonec rodiče zbavili rodičovských práv a chlapce dali do tzv. "náhradní rodiny". Návštěvy probíhaly vždy za přítomnosti sociálních pracovníků. Ten den Ivana Boorová jako moc krát předtím dělá to co je pro jinou matku naprosto nepředstavitelné. Na cizí místo přináší hračky, povlečení do postele a v místnosti 5 x 4 metry čeká na to, až bude moci strávit hodinu a půl ze svými dětmi. Probíhá tzv. "kontakt s dětmi", v rohu je pracovník sociálky David, maminka si hraje s dětmi. Pak přicházejí poslední společné vteřiny. Poslední objetí na parkovišti, připoutání v autosedačce – pracovník sociálky chladně přihlíží. Pak zavře dveře a odjíždí. Ivana Boorová je po celou dobu před dětmi silná, pak už ale emoce neudrží. Děti byli již v květnu 2012 přiděleny k adopci. Rodiče se nedozví kde a s kým budou vyrůstat, jestli už jsou teď v jiné rodině anebo ne. A další setkání záleží už jen na nových rodičích. Když si to nebudou přát, Ivana Boorová a Vladimír Boor své děti neuvidí do jejich devatenácti let.

Manželé Boorovy již dva roky bojují za navrácení svých dětí. Věc se dostala až ke královskému soudu. Ivana Boorová říká, že to se jednoduše vyhrát nedá, protože tento systém není nastaven na ukončení případů a vrácení dětí, ale na umělé vytváření soudních procesů. Je to politický podvod. Hnusné dohody o kontaktech dětí, ale Anglicko nechce pustit nejen své občany, ale ani cizince z této krajiny. Je to novodobé hnusné odporné otroctví. Jsem našťvaná, protože jednoducho tyto děti jsou ukradené, Anglicko je jednoducho nepustí. A ať konečně Slovenská republika a i všichni pochopí, že to je lov na lidi.

Když se celý případ začal medializovat, a odkrylo se skryté zákulisí britských sociálních služeb – soud vydal přísný zákaz medializace. Všimněte si s jakou drzostí jednají juvenilní piráti. Očerní rodiče, ukradnou děti, zničí rodinu a když se rodiče hájí, zakrývají jí ústa a hrozí tresty.

Bez dětí neodídem!

http://www.youtube.com/watch?v=-YiRp0yU7m4&feature=player_detailpage

Šokující příběh Ivany Boórovej

http://www.youtube.com/watch?feature=player_detailpage&v=bRUzHpBMxbs

Toto jsou do nebe volající zločiny!!

Případ Boorových však není zdaleka ojedinělý. Dívat se do prázdné postýlky, bezmoc. Podobné případy slyšíme již řadu dní. Jsou jako přes kopírák. Česká rodina Davidových není výjimkou. Asi tři sociálky, jako ty pracovnice k nim vtrhli a asi tak šest policajtů vrhli se na manžela, povalili jej, dali mu pouta, a jejich tři děti: Štefana, Báru, Erika sebrali před očima táty a mámy. Tomu nejmladšímu bylo šest týdnů. Marně přemýšlí kde mohli udělat chybu. O tom, že by se měli špatně nemůže být ani řeči. Důvod se snažili zjistit na soudě při líčení o odebrání dětí do pěstounské péče. Nikdo nechtěl nic říci.

Děti jsou násilím vytrženy z milujícího rodinného prostředí a umístěny do cizího prostředí novodobých lágrů. Přitom prožívají hluboká psychická traumata. Pláč, neutišitelný stesk po rodičích, strach z neznámého prostředí a lidí, kruté zacházení. To vše poznamená dítě na celý život. Sběrný lágr se stává pro dítě vězením. Podle oficiálních statistik je na Ukrajině 90 % dětí v dětských domovech znásilněno, 70 % chlapců pak končí ve věznici a 20% páchá sebevraždu. Většina děvčat se stává prostitutkami.

Tzv. "dětský domov" se však stává pouze přestupní stanicí. Děti dále putují do tzv. "náhradních rodin", které si je objednaly, protože dítě je pro ně výhodným finančním zdrojem. Jde o šokující tragedie. Za všechny případ z Německa. Narkoman si vzal do náhradní péče malého chlapečka, aby na něj dostával peníze. Za ně si však kupoval drogy, chlapeček nedával jíst a týral ho. Po nějakém čase našli mrtvolku chlapečka v lednici.

Je známo, že na západě v orgánech juvenilní justice pracuje velmi mnoho zvrácených lidí. Mezi nimi je množství narkomanů, lidí, kteří už byli několikrát ve vazbě a také homosexuálové a pedofilové. Ti lobují juvenilní justici s cílem, aby děti, které byly násilně odebrány rodičům byli dány k dispozici homosexuálům.

Podle statistik dostaly tzv. "homosexuální páry" v USA už k dispozici 300 000 dětí. Toto číslo by mělo podle odhadu zanedlouho vyrůst na jeden milion. Většina homosexuálů je však také pedofily. A tak jsou adoptované děti sexuálně zneužívány, stávají se z nich psychičtí a fyzičtí mrzáci, a často umírají na AIDS.

Jak získávají homosexuálové děti?

Podle oficiálních statistik jen za rok 2011 bylo do USA prodáno 100 000 ruských dětí. Mluvím pouze o oficiálních údajích. Ne o faktických případech, jejichž počet může být mnohem vyšší. Totiž struktury, které se zabývají obchodem s dětmi mají dvě úrovně. První působí legálně, druhá nelegálně. První jsou zastřešeny tzv. "dobročinnými fondy a organizacemi". Jedná se o tzv. "zahraniční adopce".

V roce 2011 vyšel najevo případ adopční agentury Wide horizon for children, který je pro současnou mašinérii byznysu s dětmi už typický. Tříletého ruského chlapečka Denise si adoptovala čtyřicetiletá manažerka z Massachusetts. Zanedlouho ji ale dítě - podle jejích vlastních slov - omrzelo, a tak je darovala svým známým. Nicméně americká agentura nadále informovala, že s chlapečkem je vše v pořádku. Mezitím však předaly chlapce do jiné náhradní rodiny.

Tento případ není zdaleka ojedinělý. Často se stává, že děti kočují z jedné náhradní rodiny do druhé, takže se nakonec neví, kde dítě skončilo. V Americe bylo dokonce zřízen speciální ranč kde nenajdete dobytek, ale desítky ruských dětí, umělých sirotků, které tam odhodili jejich náhradní rodiče. Současné americké průzkumy potvrzují, že děti se v tzv. "náhradní rodinné péči" opakovaně stávají oběťmi násilí. Prakticky neexistují chlapci ani děvčata, kteří by v náhradní rodině netrpěli jakoukoliv z forem sexuálního násilí.

Přímo otřesné jsou zprávy o fungování juvenilní justice v Norsku.

Norsko má pouze jeden milion dětí. Z nich už bylo 200 000 ukradeno, tj. každé páté dítě. V Norsku se juvenilní policie Barnevern pyšní tím, že denně krade 33 dětí. Ročně páchá sebevraždu průměrně 59 dětí vyrvaných s rodin. Světlaně Taranikové pracovníci Barnevernu sedmého dne po porodu nařídili vstát a vydat se na pěší túru do hor, aby jim dokázala, že může o dítě pečovat. Pracovníci juvenilní služby Norska tvrdí, že pravá norská matka okamžitě po porodu vezme lyže a jde do hor, jinak dokazuje, že není schopna vychovávat dítě.

Kvůli svým dětem Světlana prošla všemi těmito neuvěřitelnými prověrkami, ale stejně jí děti odebrali a dali lesbám.

Protest matky proti umístění dětí do tzv. "lesbické rodiny" vyvolal hněv. Děti jí odebrali natrvalo a dovolily jí setkávat se s nimi pouze čtyřikrát ročně.

V roce 2006 Barnevern odebral ruské rodině čtyři děti a umístil je v náhradní rodině, která začala okamžitě dostávat astronomické příjmy od norského státu. Tato norská náhradní rodina jen za rok 2010 obdržela ze státního rozpočtu v přepočtu na české koruny sedm milionů korun a v roce 2011 osm milionů korun.

Lidé v Norsku když chtějí peníze nechodí do banky, ale stojí ve frontě na děti do náhradní péče. Mohou si vybrat jakékoliv dítě. Například do země přišla nějaká nová rodina a jejich dítě se někomu zalíbilo. Donáší tedy na tuto rodinu sociálním orgánům a tvrdí, že toto dítě chce. V následku toho dítě z vlastní rodiny vyrvou a přivedou je zájemci v plném souladu se zákonem o sociálním patronátu. Například jeden ruský otec jménem Morozov přišel do Norska se svým synem. Šestiletý chlapec se ve škole zalíbil učitelce, protože byl inteligentní a vycvakaný. Usmyslela si, že si ho vezme. Jednoduše zavolala na sociální orgány, očernila otce dítěte – sociální pracovníci přišli a vzali mu syna. Co z toho měla učitelka? Dostala dítě a jeden milion norských korun ročně na jeho zabezpečení.

Rodiče v Norsku mají oprávněný strach, že ztratí své děti. Bojí se všeho. Bojí se jít spát, bojí se jít do práce. Kdykoli během dne nebo noci může do jejich bytu vtrhnout dětská policie Barnevern, odebrat děti a navždy zničit rodinné štěstí.

Když dítě vyrvou z rodiny, nastává velké přerozdělování financí. V každé vesnici se řeší deset soudních případů denně. Jsou tedy zaměstnáni právníci, sociální pracovníci, náhradní rodiny a tak dále. Stát pak nabídne vlastním rodičům dvakrát ročně dvouhodinovou návštěvu v přítomnosti státních dozorců. Stačí jedna slza a návštěvy jsou nemilosrdně zakázány.

Nedávno vyšla v Norsku kniha pod názvem Mamasvik – zrada matky, která líčí skutečný příběh dívky, která byla sexuálně zneužívána od svých čtyř až do devatenácti let. Svědčí o sexuálním násilí, kterého se na ní dopouštěli její pěstouni, a o výměně dětí mezi náhradními rodinami za účelem sexuálních orgií. Kolování dětí mezi zvrhlíky zajišťovala juvenilní organizace Barnevern.

Ve Finsku bylo v roce 2011 oficiálně ukradeno jen z úplných rodin 16 500 dětí. Děti vyrvané milujícím rodičům jsou sexuálně zneužívány, sociální služby s nimi obchodují a dostávají velké sumy peněz od státu na každé uloupené dítě. Každý týden jedna rodina jen v pětimilionovém Finsku páchá rodinnou sebevraždu v následku psychického stresu způsobeného zločinci juvenilní justice.

Ve Finsku jsou tyto rodinné sebevraždy už masovým jevem. Desítky otců zabili své děti, jejich matky i sami sebe v děsivé panice z juvenilníků, kteří se jako teroristé prolamovali do jejich bytů a domů. Tyto statistiky jsou přísně utajovány. Za medializaci jsou rodiče krutě trestáni. Přesto se některé případy nepodařilo utajit a byly zveřejněny.

V prosinci 2011 ve městě Vantaa muž zabil dvě malé dcery, když se sociální pracovníci blížili k jejich domu, aby děti násilně odvěkli a izolovali je od rodičů.

V prosinci 2011 ve městě Kouvola matka zabila své dvě dcerušky pětíměsíční a tříletou ze strachu před juvenilními piráty.

Ze stejné příčiny v listopadu 2011 otec zabil své dvě děti v obci Tyrnovo.

V říjnu 2011 ve městě Varkaus otec rodiny zabil svou ženu a syna nožem, když státní patronát zazvonil u dveří.

V dubnu 2011 ve městě Ikalinen otec zastřelil svou ženu, syna a pak sám sebe.

Proč rodiče v strašném zoufalství zabíjejí sebe i své děti?

V případě odebrání dětí se totiž finští rodiče nemají právo odvolat nebo situaci jakkoliv ovlivnit. Sociální pracovníci oficiálně ukradené děti prodávají soukromým firmám, které se zabývají přerozdělováním dětí. Systém juvenilní justice vytváří ve Finsku skutečně síť koncentračních táborů. Pokud se sem dítě dostane, nikdy nebude propuštěno zpět. Děti jsou pro vlastníky tohoto byznysu zdrojem obrovských dotací od státu.

Anastazii Zadgorodné ve městě Vantaa orgány státního patronátu 7.9.2012 násilně ukradly čtyři děti. Šestiletou dceru, dvouletá dvojčata a dokonce i novorozeně. Nejprve šestiletou dceru sociální pracovníci odvezli do Helsinek, kam za ni rodiče přijeli. Pak sociální pracovníci zavolali policii a ta vyrvala dítě z matčiny rukou. Jejího manžela povalili na podlahu, ruce mu dali za záda a nasadili želízka. Rodiče odvezli na policejní stanici a vyžadovali po nich aby zaplatili pokutu za to, že bránili své děti. Tím prý odporovali policii, která se ale na nich dopouštěla zločinu.

Bylo jim oznámeno, že za dvouletými dvojčaty nemusí spěchat, protože sociální služba je už odebrala. Týden po narození sociální služba ukradla i novorozene.

Když se známý finský bojovník za lidská práva Johan Backman zastal Anastazie Zadgorodné a kritizoval systém sociálních služeb, byla proti němu rozpoutána očerňující kampaň. Byl zbaven všech titulů a vyhozen z Univerzity kde učil.

Následně jej obvinili ze špionáže a vyhrožovali mu zabitím. Johan Backman je nucen se se svou rodinou skrývat. Dokonce tzv. "finští nacionalisté" drze zveřejnili, že bude do konkrétního data zabit rituální vraždou. Je až nepochopitelné, jak nemilosrdně likviduje mašinérie juvenilního systému toho, kdo vystoupí na ochranu dětí.

V Norsku šli juvenilní technologové ještě dále. Přijetím jednoho zákona proběhlo znárodnění všech dětí. Tedy děti už nepatří rodičům, ale státu. Prakticky to znamená, že hlavní slovo, při tzv. "výchově dětí" má stát a ne rodiče. A děti mohou být kdykoliv bez udání důvodů rodičům vzaty, protože jim už nepatří. To se má stát precedentem i pro ostatní evropské státy!

V Izraeli bylo již ukradeno 75 000 dětí. Sociální pracovníci napadají zejména svobodné matky. O odebrání dětí se podle izraelských zákonů nemůže mluvit veřejně. Za to, že matka řekne v televizním záběru jméno vlastního syna, kterého jí nemilosrdně vyrvali, jí hrozí tři roky vězení.

Rodiče, kterým odebrali děti manifestují se slogany: "Vratte nám naše děti!"

Většina zločinů spáchaných juvenilní justicí jsou drženy v přísné tajnosti. Strašné jsou případy, kdy se děti dostanou do rukou černým transplantátorům obchodujícím s lidskými orgány.

V USA je oficiálně registrováno více než 200 000 pacientů, kteří čekají na orgány dětí, a jsou ochotni zaplatit dvěstětisíc dolarů i více, za každé "rozebrané" dítě. Ministr vnitra Itálie Roberto Maroni v roce 2011 oficiálně oznámil, že zmizelo 1260 ruských adoptovaných dětí. Ministr otevřeně řekl, že tyto děti jsou zlatým dolem pro obchodníky s orgány.

Mnoho mladých lidí nechce mít děti. Bojí se, že kdyby je měli – vezmou jim je. Evropské státy vymírají. Je jasné, že národ, který nemá děti – nemá budoucnost. Juvenilní justice je jako trojský kůň ve státě. Stát, který přijme systém juvenilní justice si sám nad sebou podepíše rozsudek smrti a je odsouzen k autogenocidě.

Lhostejnost národa dovoluje pirátům juvenilní justice, aby roztáhli své síť na jejich děti. Proto musíme zaujmout aktivní pozici dříve než bude pozdě.

Co můžete dělat Vy jako rodiče?

Zakládejte občanská sdružení na ochranu dětí a rodičovské výbory. Je to efektivní způsob jak ochránit sebe a své děti. Pište dopisy a petice prezidentovi a poslancům parlamentu s požadavkem, aby nebyla zavedena juvenilní justice a všechny její mechanismy skryté za sociálními službami, aby byly zakázány. Požadujte radikální změnu politiky. Zločinné mezinárodní standardy musí být nazvány pravým jménem a odsouzeny.

Národ se musí vrátit k morálním a rodinným hodnotám. Organizujte proti juvenilní justici manifestace a mítinky před okresními a krajskými úřady. Informujte své známé, učitele a rodiče o nebezpečí juvenilní justice. Požadujte aby ve školách byla zakázána propagace linek důvěry a programů o tzv. "právech dítěte". Podporujte ředitele i učitele, kteří chrání zdravé morální principy:

Děti mají právo na své vlastní rodiče, a rodiče na své děti! Zastavme tento lov na děti! Nedovolme aby se naše děti staly úlovkem juvenilních pirátů. Stop juvenilní justici!

Sepsal JUDr.PhDr.Mgr. et Mgr.Henryk Lahola dne 26.2.2013

Vláda Norska páchá zločiny únosu dětí v masivním měřítku, prohlásili diplomaté. Raději nejezděte do Norska, nebo vám tam seberou děti

Norský kanál NRK zveřejnil 6. 3. 2014, že desítky států požadují od Norska, aby přestalo zasahovat do záležitostí rodin, které mají občanství těchto zemí.

Diplomaté hned z několika zemí žádali od Norska navrácení ukradených dětí. „Vláda Norska páchá zločiny únosu dětí v masivním měřítku,“ prohlásili. Diplomaté vymáhají vrátit rodinám všechny děti, které v Norsku ukradla státní sociální služba „Barnevarn“

Norská sociálka hrozí Češce za medializaci

O případu české rodiny Michalákových v Norsku jste jistě slyšeli. Norsko jim 20. 5. 2011 odebralo jejich syny Denise a Davida, kteří stejně jako rodiče mají české občanství. V červnu 2014 se tím konečně po 3 letech začala zabývat česká vláda, přestože rodina předtím žádala vládu opakovaně o pomoc, včetně prezidenta republiky.

V červnu 2014 byla vláda z případu " v šoku", vypadalo to na rychlý zásah státních orgánů a navrácení dětí do ČR, kde na ně čeká i jejich širší rodina, prarodiče, tety, strejdové, bratřenci a sestřenice. Uběhlo 5 měsíců a chlapci jsou stále zadržováni Norskem. Jejich matka Eva Michaláková je rozhodnuta zůstat v Norsku do doby, než je získá zpět. Boj se sociálkou nevzdává, přestože ta na ni vyvíjí obrovský nátlak. Sociálka je znepokojena tím, že případ v ČR medializovala. Sledují, co o něm bylo napsáno. Nyní jí vyhrožují odebráním rodičovských práv, pokud bude v medializaci pokračovat a požadují, aby všechny informace z médií stáhla a zrušila stránku www.kdejemojedite.cz, která o případu podává ucelené informace. Paní Michaláková přitom neporušila žádný norský zákon tím, že případ medializovala.

Nyní je situace taková, že česká vláda NEVYVÍJÍ dostatečný tlak na to, aby byli chlapci vráceni do své rodiny. Česká vláda pouze DOPORUČUJE norské straně, aby byl případ znovu přezkoumán, zejména to proč jsou chlapci rozděleni do dvou rodin. České státní orgány ve své zprávě pro Norsko ani nepožadují navrácení chlapců zpět do jejich rodiny, ani jako možnost umístění chlapců do péče prarodičům nebo tetě.

Veškeré snahy českého státu zastat se matky a rodiny chlapců tedy spočívají pouze v tomto doporučení. Tento postup je zcela nedostatečný. Způsoben je zřejmě také tím, že Norsko je silný partner, který do ČR investuje mnoho peněz, např. prostřednictvím norských fondů. Z norských fondů se mj. momentálně financuje přeměna současného systému dětských domovů na systém profesionální pěstounské péče. Což je ironie, protože norská sociálka je nejkritizovanější v Evropě a Norsko bylo kvůli vysokému počtu odebraných dětí z rodin opakovaně kritizováno mezinárodními organizacemi.

Nyní tedy paní Michaláková čelí tlaku norské sociálky a musí řešit velice laxní přístup českého státu. Přitom ona, otec dětí a děti samotné mají české občanství. Mají tedy nárok na ochranu českého státu.

Podpořme prosím její rodinu v tomto boji s norskou sociálkou, která na ně již 3 roky vyvíjí obrovský nátlak, který se stále stupňuje. Svědčí to pouze o tom, že si uvědomili, jak moc se zmílili. Jejich předpoklad, že odeberou další děti rodině cizinců a převychovají je v tichosti na Nory v rodinách norských pěstounů, se ukázal jako chybný. Rodina boj nevzdává.

Pokud můžete, podpořte je svým podpisem formou papírové petice, která bude brzy ke stažení na stránkách www.kdejemojedite.cz.

Podpořit můžete rodinu i tím, že 4.11. přijdete od 9 hodin do Vyšehradské ulice naproti Emauzskému opatství. Zde se bude konat státní konference připomínající 25. výročí přijetí Úmluvy OSN o právech dítěte. Tato Úmluva je bohužel čím dál častěji zneužívána proti dětem a jejich zájmům. Před budovou bude stát petiční stánek a později se přesune k norskému velvyslanectví.

Není možné, aby byla rodina potrestána za to, že norská sociálka zcela svévolně určuje pravidla zacházení s dětmi a porušuje mezinárodní Úmluvu o právech dítěte, kterou se zavázala dodržovat.

Případ zrekapituluji. V roce 2011 si Eva Michaláková stěžovala v mateřské školce na učitelky za to, že nechávají její dítě válet v bahně, přestože venku byla zima. Také na to, že synovi neustále někdo rozbíjí brýle a je šikanován jiným chlapcem. Učitelky na to reagovaly tím, že rodinu udaly sociálce pro podezření, že otec mladšího chlapce sexuálně zneužívá. Následovalo okamžité odebrání dětí sociálkou přímo ve školce a vyšetřování na policii, u doktorů a psychologů. Toto podezření bylo vyvráceno.

Děti v té době byly umístěny do předběžné péče. Evě Michalákové bylo sociálkou tvrzeno, že ji s dětmi umístí do domova pro matky s dětmi do doby, než se případ vyřeší. Že jí děti budou vráceny, pokud od svého manžela odejde a podepíše, že souhlasí s předběžným umístěním dětí do péče jiné osobě do doby, než se uvolní místo v domě pro matky s dětmi. Paní Michaláková toto podepsala, odešla od manžela na podnájem a čekala na uvolněné místo a dovyšetření případu.

Později se ukázalo, že už zde ji sociálka podvedla, protože jí žádné místo v domě s dětmi nehledala, ani tu ta možnost nebyla.

Místo toho osoba, které byli chlapci přechodně svěřeni, začala psát na chlapce vlastní posudky. Soužití chlapců označila za problémové a doporučila, aby byli rozděleni do dvou různých rodin, protože není možné se o ně starat společně. Chlapci přitom ve své rodině měli bezproblémový sourozenecký vztah.

Podezření ze sexuálního zneužívání bylo vyvráceno, proti otci nebyla ani podána obžaloba. Otec nebyl kvůli tomu stíhán, žije nadále v Norsku zcela svobodně.

Matka se neprovinila vůbec ničím, proti ní žádná obžaloba nebyla také podána. Vše je doloženo policejním vyšetřením a posudky doktorů a psychologů.

Matka splnila všechny požadavky norské sociálky, včetně toho, že odešla od manžela a našla si vlastní bydlení vhodné pro ni a chlapce.

Přesto soud na základě posudků sociálních pracovníc rozhodl o umístění chlapců do pěstounské péče.

Matce jsou povoleny schůzky se syny za dohledu sociálky. Zde nesmí říct, že syny miluje, nesmí je objímat či jinak dávat najevo mateřskou lásku k nim. Sociální pracovníce píše ze schůzek živé zápisy a později je z případu proto odvolána. Důkazem jsou zvukové nahrávky, které obashují zcela jiné sdělení než je zapsáno v posudcích.

Mezitím ale sociálka schůzky omezuje s odůvodněním, že matka může mít na syny negativní vliv. Za negativní vliv sociálka považuje to, že chlapci ze schůzek odcházejí s pláčem, neboť chtějí být se svou matkou. Právě to, že jsou chlapci rozrušení je pro sociálku důkaz špatného vlivu matky na syny a schůzky se jí daří omezit.

Abych zkrátila popis případu, o kterém si můžete přečíst na www.kdejemojedite.cz, nyní jsou chlapci rozděleni ve dvou pěstounských rodinách v Norsku. Matka je smí vídat pouze 2x ročně na 2 hodiny pod dohledem sociálky ve sterilní místnosti k tomu určené. Nesmí sama vyvíjet žádnou aktivitu, vše ponechat na chlapcích. Nesmí je obejmout, nesmí připomínat nic ze společné minulosti. Pokud udělá něco, s čím sociální pracovníce nesouhlasí, schůzka je ukončena.

Věcí, které svědčí o záměrné snaze sociálky oddělit chlapce od rodiny je více. Je to např. zákaz kontaktu matky se syny v době Vánoc, v den jejich narozenin, pěstouni chlapcům nepředávají dárky od jejich matky, matce nedávají fotografie synů ze školního focení se slovy, že jejich školy se nefotily.

Chlapci nežijí ve společné obci. Chlapcům není umožněna výuka češtiny, přestože před odebráním oba česky mluvili a mají na to dle zákona právo.

Jejich dědovi panu Pavelkovi norská sociálka zrušila návštěvu hodinu předem. Návštěva byla plánována půl roku dopředu, děda si koupil letenky a přivezl jim dárky. Odůvodnění zrušení návštěvy : za půl roku nesehnali pro dědu tlumočníka. Přitom paní Michaláková jim sama dala kontakt na státem registrované tlumočnický, kteří by ještě v ten den byli ochotni přijet tlumočit. To sociálka samozřejmě odmítla a návštěvu dědovi zrušila.

Sestra paní Michalákové, která má 2 vlastní děti žádala u norského soudu o svěřeni chlapců do péče. O svěřeni do péče žádal I jejich děda pan Pavelka. Norský soud tyto žádosti ignoroval a chlapce svěřil do pěstounské péče dvěma norským rodinám.

Paní Michaláková žije a pracuje v Norsku. S přítelem vychovává jeho dceru. Je tedy očividné, že dle norské sociálky smí vychovávat "cizí" dítě, ale nikoliv svoje vlastní. Podpořme rodinu, aby jí byli chlapci navraceni co nejdříve. Tak jako Slováci podpořili Ivanu Boorovou a pomohli tímto tlakem dostat chlapce zpět na Slovensko

Tyto skandální věci hrozí českým občanům v zahraničí.

Poslanecká sněmovna projednávala případ Evy Michalákové, které norské úřady na základě neprokázaného obvinění odebraly dvě děti.

O případu informoval časopis Týden poprvé v červnu loňského roku.

ParlamentníListy.cz informovaly, že podobné případy odebrání českých dětí českých občanů se dějí například i ve Velké Británii. Cizí státy tak fakticky odebírají české občany – odebírané děti totiž mívají většinou české občanství. Lucie Boddington z organizace Justice for Families například upozornila, že v Británii fakticky probíhá obchod s českými dětmi – anglické sociálky za ně mají větší prémie, děti jsou lukrativní „zboží“ pro adopce a dobře placená je i pěstounská péče. Juvenilní soudy jsou neveřejné a pokud chtějí rodiče upozornit na svůj případ veřejnost, hrozí jim vězení. **Podle Boddington navíc česká vláda a české úřady na zájmy českých dětí a občanů nemyslí.**

ParlamentníListy.cz se dotázaly politiků, zda je správné, že takzvaná juvenilní justice cizích států může odebírat děti českých občanů, kteří jsou v zahraničí, zda dělá český stát pro ochranu českých občanů a jejich dětí dostatek a zda by neměl český stát varovat své občany před zeměmi, které odebírají děti. Někteří politici si myslí, že není správné, aby cizí stát takto odebíral nezletilé české občany a v podstatě se jedná o únos českých občanů. Podle některých by se měla Česká republika bránit mezinárodně.

Český stát by měl mít jurisdikci nad českými občany

„Je to závažný problém. Vzal si ho na starost sám premiér,“ reagoval předseda KDU-ČSL a vicepremiér **Pavel Bělobrádek**.

Norsko a řada dalších zemí má velmi přísné zákony na ochranu dětí. A podle těchto zákonů rozhodují. Každý takový případ lze řešit soudním řízením nebo lze využít možnosti české diplomacie. Nicméně Česká republika by měla chránit zájmy českých občanů a dětí zejména. Tento případ je právně velmi složitý. Ale podle mého názoru by měla, pokud není, existovat mezinárodní smlouva o vydání dětí – občanů České republiky do vlasti uvedl pro ParlamentníListy.cz místopředseda poslaneckého klubu ČSSD **Antonín Sedá**.

Místopředsedkyně poslaneckého klubu TOP 09 **Jitka Chalánková**, která se kauzou zabývá, upozornila, že podle § 56 odst. 1 nového zákona o mezinárodním právu soukromém č. 91/2012 Sb., platí: „Pokud pravomoc ve věcech vyživovacích povinností a ve věcech rodičovské zodpovědnosti není upravena přímo použitelnými předpisy EU, je ve věcech výživy, výchovy a dalších věcech péče o nezletilé, včetně opatření k ochraně jejich osoby a majetku, dána pravomoc českých soudů, jestliže nezletilý má obvyklý pobyt v ČR nebo jestliže je státním občanem ČR, i když má obvyklý pobyt v cizině.“

Z toho je podle Chalánkové zřejmé, že pravomoc českých soudů je dána, a to navzdory tomu, že si takovou pravomoc jednostranně nárokuje též Norsko. „Norské orgány pošlapaly lidská práva českých dětí a jejich českých rodičů pod záminkou vlastního výkladu Úmluvy o právech.

Poslankyně Chalánková to vystihla relativně přesně: *„Přestože možné zneužití již zkraje vyloučila sama norská policie, jinými slovy zcela odpadl údajný důvod pro odebrání dětí rodičům, děti zůstávají již třetím rokem odebrány a vůbec nic nenasvědčuje tomu, že by se norské orgány chystaly svůj evidentní přehmat napravit. Oba sourozenci jsou nadto rozděleni od sebe, protože se nenašla žádná pěstounská rodina, která by je chtěla vychovávat společně.*

*Všechny odpovědi na mé interpelace mají tři společné znaky. Za první, je z nich patrná nedůvěra k matce dětí a důvěra v Norsko a jeho systém. **Troufám si tvrdit, že stát se to třeba v Somálsku nebo v Pákistánu, reakce ministrů by se nesly ve zcela jiném duchu. Ale stalo se to v Norsku a Norsko je pro řadu z nás přece vzorovým státem. Norsko přece nemůže udělat nic špatného. Zřejmě proto je z odpovědí jasně patrná snaha více věřit norské vládě než české matce.** Přitom norské orgány se samy usvědčují z omylu. Stačí si pročíst jejich rozhodnutí včetně odůvodnění, aby každému nezaujatému čtenáři bylo zřejmé, že tady na norské straně nefungovala spravedlnost. Žádám nápravu v tomto konkrétním případě, ve kterém je pochybení jasně doložitelné.*

*Za druhé, všechny odpovědi pracují s rozhodnutími norských úřadů jako s daností, jako s něčím, co český stát je povinen respektovat. Proč by měl? Na základě jaké mezinárodní smlouvy, když Norsko smluvní stranou žádné takové smlouvy není? **Pro český stát tato norská rozhodnutí přece vůbec nejsou závazná. Pro český stát jsou stále povinni pečovat o děti jejich rodiče. Je to jasný střet jurisdikcí, české a norské. Nicméně z odpovědí našich ministrů mám pocit, že kdyby se zítra děti objevily na českém území, s omluvou je vrátí do Norska.**“*

„Odpovím otázkou. Neměla by Česká republika napadnout vnitřní zákony Norska a Velké Británie u mezinárodních soudů, pokud je pravdou, co je nám předkládáno? Je-li to pravda, co se děje i vůči vlastním občanům těchto zemí, pak je realita juvenilní justice otřesná! Nám vyčítají klecová lůžka, dětské domovy, zvláštní školy a tak dále. Ale my nebráníme podle všeho ani své občany,“ zlobí se poslanec KSČM **Miroslav Opálka**.

„Bohužel neznám konkrétnosti tohoto případu. V každém případě ale nepovažuji za vhodné, aby se jakékoli orgány cizího státu, včetně soudů, míchaly do oblasti rodinného práva cizích státních příslušníků. ‘Varování’ našich občanů je určitě na místě, za potřebnější bych ale považoval jejich efektivní a hlavně urgentní právní ochranu ze strany státu. Máme na to dokonce i fungl nové ministerstvo, ne?“ řekl předseda senátního výboru pro evropské záležitosti **Miroslav Krejča**.

Únos českých dětí norským státem je skandální!

„Stát by se o české občany měl v cizině postarat, když se dostanou do problémů. Pokud se v cizině ve smíšeném manželství narodí dítě, není to zpravidla občan ČR. S tím musí každý počítat. To, co předvedlo Norsko v tomto konkrétním případě, je na žalobu k mezinárodnímu soudu. A ta musí pomoci,“ míní poslanec ČSSD **Stanislav Huml**.

„Ve sněmovně vedle mě sedí Jitka Chalánková. Ta v Parlamentu zvedla problém českých dětí v Norsku. Myslím, že případ je divný, nezdá se mně chování norských úřadů. V podobných případech by cizí země měla vrátit celou kauzu do země původu. Jinak to může zavánět násilným zavlčením do cizí země. Více by měly dělat obě země. Politici asi zatím konají spíše formální kroky,“ uvedl pro ParlamentníListy.cz poslanec TOP 09 **František Laudát**.

„Postup Norů považuji za skandální a v nejbližší době otevřu toto téma na půdě Evropského parlamentu a obrátím se na premiéra s žádostí o prošetření. Pokud by se něco podobného stalo občanovi USA, tak to byste viděli ten poprask. Podle mě je to chyba českých úřadů, za kterou by měl být někdo okamžitě exemplárně potrestán. Jinak s juvenilní justicí nesouhlasím a přijde mi mimo logiku,“ řekl redakci europoslanec KDU-ČSL **Tomáš Zdechovský**.

„Naprosto neznám konkrétní skutečnosti zmiňovaných případů. Napadá mě jen, zda v naší legislativě bychom neměli mít podobné nástroje, které by umožňovaly podobný postup. Pokud se jedná o české občany, ať je vrátí do vlasti a ať o nich rozhoduje například česká sociálka. Cizí stát přece nemůže zabavovat naše nezletilé občany,“ reagoval senátor ODS **Milan Pešák**.

„V případě, že se něco takového děje, Česká republika není Pandžáb, to není země, kde bychom se neuměli postarat o děti našich občanů v případě, že se dopustili na dětech nějakého trestného činu, a měli bychom udělat všechno pro to, aby se děti vrátily zpátky, abychom se o ně jako stát postarali,“ míní poslanec ODS **Petr Bendl**.

Aby se člověk bál vyjet s dětmi do zahraničí...

„Myslím si, že pokud jde o nezletilé české občany, mělo by to spadat do jurisdikce českých orgánů,“ míní europoslanec KSČM **Miloslav Ransdorf**.

„Není správné, že juvenilní justice cizích států odebírá děti našich občanů. Stát by měl aktivně bránit české občany a jejich děti,“ myslí si poslanec KDU-ČSL **Ludvík Hovorka**.

„Musím říct, že mám doma čtyři děti a začínám mít strach s nimi vyjet do zahraničí, aby mě tam někdo neoprávněně z něčeho neobvinil a ty děti mi nebyly odebrány a já se bez nich vrátil do České republiky a tady prosil vládu České republiky o pomoc a ta si bude přehazovat horký brambor z jednoho ministerstva na druhé, z jednoho úředníka na druhého a já se té pomoci nedočkám. Myslím si, že je jedno, jaká je vláda, ale myslím si, že byste měli začít něco dělat, měli byste začít jednat a měli byste těm českým občanům pomoci,“ řekl k případu ve sněmovně poslanec TOP 09 **František Vácha**.

Ministryně spravedlnosti Helena Válková řekla, že by se angažovala pouze v případě, pokud by to bylo v nejlepším zájmu dítěte.

www.parlamentnilisty.cz

Cizinci masově prchají z Norska, aby jim norská vláda neodebrala děti. Norsko děti odebírá normálním ordinám a předává je homosexuálům

Občanka Lotyška, Julie, která žila několik let v Norsku, nedávno zanechala prestižní práci a navždy se vrátila do Lotyšska. Potom za ní přijel i její manžel. Rodina se obávala, že v Norsku by jim odebrali dítě.

Julie přijela do Norska před třemi a půl roky na magisterské studium. Pak si ona a její manžel (také z Rigy), našli v Norsku velmi dobře placenou práci, pronajali si dobrý byt v prestižní čtvrti. Před osmnácti měsíci se jim narodil chlapec. Stejně jako všichni mladí rodiče, museli navštěvovat dětské polikliniky, chodit na dětská hřiště, do jeslí. Všude se setkávali s informací, která v nich vyvolala pocit nebezpečí.

„Pochopila jsem, že děti v Norsku popuzují proti jejich rodičům,“ říká Julie. „Prakticky ve všech institucích visí obrovské plakáty: ‚Pokud se vám nelíbí, co vaši sousedé dělají se svým dítětem, zavolejte na číslo XXXX‘. V rádiu a televizi pravidelně vyzývají lidi, aby si stěžovali na ty, kteří se podle jejich názoru k dítěti chovají nesprávně. Důvody k odebrání dětí jsou banální: 1) někomu se nelíbí, jak komunikujete se svým dítětem, 2) vaše dítě se nesprávně stravuje, tedy dáváte mu příliš mnoho nebo příliš málo jídla, nebo mu nedáváte jídlo, které by se mělo dávat dětem, 3) vaše dítě má málo hraček, 4) vaše dítě nemá věci, které mají jeho vrstevníci, 5) od dítěte nemůžete požadovat, aby po sobě umylo nádobí nebo vyneslo odpadky.“

Pokud porušíte některou z těchto velmi nejasných norem, dítě vám odeberou a dají do pěstounské rodiny, pro kterou je velmi výhodné vychovávat cizí dítě. Dostávají za to asi 5000 eur měsíčně. Navíc odebrané děti jsou často dávány homosexuálním a lesbickým párům.“

Je velmi obtížné předvídat důvody, kvůli kterým může Barnevarn vzít dítě. Například, když matka, Ruska, nepustila svou 8letou dceru do školy kvůli nachlazení, učitelé informovali pracovníky Barnevarnu, a ti začali vyšetřování s cílem odebrání dítěte. Rodiče proto museli vše opustit a utéci ze země. Podobný příběh se stal i rodině pocházející z Polska. Když otec přišel do školky pro svého syna, vychovatelé mu řekli, že přes den přišla služba Barnevarn a chlapce odvezla. Po zjištění důvodu byli všichni šokovaní: sousedé zavolali do Barnevarnu a řekli, že s dítětem špatně zacházejí. Všechno! Žádné kontroly ani návštěvy rodiny. Telefonát se stal důvodem pro odebrání dítěte. Mnoho rodin utíká z Norska, protože se bojí, že zůstanou bez dětí.

[To už rozum začíná stát: V Norsku děti odebírají rodičům kvůli tomu, když dort není ze dvou druhů čokolády](#)

Matce odebrali 3 děti, protože k narozeninám svému dítěti upekla příliš obyčejný sváteční dort. Oznámily to centrální norské noviny „VG“. 2. května 2014 byl opublikován článek, že Barnevarn (dětská policie Norska) spěšně a bez předchozího upozornění „zachránila“ děti před touto nedbalou matkou.

V Norsku je potřeba, aby domácí dort byl z více než jednoho druhu čokolády, aby na něm byly disneyovské postavičky, a také musí mít 12.000 a více kalorií, prohlásila ministryně Norska pro záležitosti týkající se dětí, Solveig Horneová. A tato matka si v nejbohatší zemi na světě dovolila upéct příliš primitivní dort pouze z jednoho druhu čokolády. Proto matku zatkli a všechny její 3 děti předali norským adoptivním rodičům...

[Norské úřady ukradly Polákům dítě. Unesli si ho zpátky](#)

Nikolka s rodiči

Když manželé Helena a Arkadiusz Rybkowi opustili rodné Polsko a vypravili se do Norska za lepším živobytím, netušili, že je pobyt ve skandinávské zemi bude stát měsíce beznaděje a vyčerpávajícího boje, v jehož závěru bude ovšem v podobných případech zcela ojedinělý happyend. Brzy v Norsku našli práci i byt a jejich dcera Nikolka začala chodit do norské školy. Právě tam se začal roku 2010 psát scénář, za který by se nemusel stydět žádný akční film s podtitulem Made in USA.

Jednoho dne se Nikolka nevrátila ze školy a rodiče se dozvěděli, že byla odebrána nechvalně proslulým Barnevernetem. Šokovaní rodiče požadovali po úřadech vysvětlení, ale dozvěděli se jen to, že učitelé oznámili Barnevernetu, že je dívka „podezřele smutná“, což během dvou let, kdy navštěvovala stejnou školu, nikdy nebyla. Rodiče marně vysvětlovali, že dívčina milovaná babička v Polsku je těžce nemocná a pravděpodobně brzy zemře. Takové vysvětlení by bylo pochopitelné asi pro každého, nikoliv však pro norskou sociálku.

Rybkowi si vysvětlením, proč je vlastně děvčátko smutné, u úřadů jen pohoršili. Po šesti týdnech mohli Nikolku poprvé vidět, a to na soudu o určení opatrovnictví. Schůzka byla po patnácti minutách ukončena, protože rodiče začali plakat a podle sociálních pracovníků hrozilo, že by své „nezvládnuté emoce“ mohli přenést na dítě. Nikolka byla svěřena do péče norským pěstounům.

Boj s úřady byl beznadějný a šance získat dítě zpět legální cestou nulové. Zoufalí rodiče se obrátili na známého polského detektiva Krzysztofa Rutkowskiho.

Když se Rutkowski dozvěděl o případu, o němž obsáhle informovala polská média, rozhodl se žádosti rodičů o pomoc neprodleně vyhovět. Přijel za nimi do Norska a slíbil, že udělá vše proto, aby Nikolku dostali zpět. Dozvěděl se, že Nikolka má být brzy předána k adopci svým pěstounským rodičům. Později pro polská média uvedl: „Jsem tvrdý chlap, když jsem však viděl prázdný pokoj malé Nikolky, slzy se mi draly do očí.“

Jen naplánování celé akce by za normálních okolností trvalo několik měsíců, tentokrát však bylo potřeba jednat rychle. Rutkowski vypracoval několik plánů a seřadil je dle obtížnosti, rizik a pravděpodobnosti úspěchu. Bezpodmínečnou součástí prvního plánu, který byl paradoxně nejprimitivnější a nejnadějnější zároveň, bylo tajné propašování mobilu k malé Nikolce. To se nakonec podařilo. Pak už nic nebránilo akci. Rodiče byli instruováni, aby opustili Norsko a odjeli do sousedního Švédska na kontaktní místo, kde setrvají. Rutkowski uvědomil několik svých mužů, vesměs bývalých vojáků, kteří zajistili technické provedení akce.

Večer Rutkowski Nikolce poslal textovou zprávu, aby se připravila. Nikolka jej informovala, že je ve svém pokoji v prvním patře. Největší komplikaci představovaly norské tzv. bílé noci, kdy o půlnoci bylo vidět téměř stejně dobře, jako ve dne.

Rutkowski kvůli tomu dokonce uvažoval o odložení celé akce, ale nakonec se rozhodl riskovat. Jeho muži vyhodili speciálně připravené lano na parapet. Stačila jedna chyba a celá akce mohla skončit tragédií. Nikolka podle instrukcí lano připevnila k rámu postele a sama se vsoukala do připraveného pásu. Pak vylezla oknem a spustila se dolů, kde ji chytil jeden z mužů do náručí. Odřízl lano a s dívenkou utíkal tichými nočními ulicemi k zaparkovaným autům, kde seděli další muži. Ti museli mít naprostý přehled o situaci na dálnicích, dokonale zmapovaný celý úsek cesty a připravené krizové plány.

Okolo druhé hodiny ranní překročil konvoj švédské hranice a okolo třetí hodiny už přijeli na místo, kde na Nikolku už čekali rodiče. Setkání s rodiči bylo plné slz. Konečně mohli zase sevřít svoji dcerku v náručí. Ve Švédsku již měli připravené letenky na cestu do Polska. Nikolka později pro polská média uvedla, že se nebála, protože věřila svým rodičům. Rodiče financovali celou akci, sám Rutkowski dostal rovněž velmi štědře zapláceno. Svůj majetek v Norsku museli prodat. Své dítě však měli doma.

Norští pěstouni zmizení dívenky zjistili až ráno. Ohlásili jej úřadům a ty vyhlásily pátrání. Dívka v té době byla již s rodiči v Polsku. Norské úřady vzápětí zažalovaly Rybkowi pro únos. Soud v polském Štětíně na konci roku 2011 žádost o návrat dívky do Norska zamítl. Nikolka dodnes spokojeně žije se svými rodiči v Polsku.

Ruské matce vzali v Nizozemsku děti kvůli přesolené polévce

Důvodem pro odebrání dvou dcer Anny Paskar, Rusky z Moldavska žijící v Holandsku, byla přesolená polévka. Před osmnácti měsíci byly obě vnučky slavného moldavského režiséra Vasilu Paskara odebrané nizozemskými sociálními úřady. Jejich matka svědčí:

„Jmenuji se Anna Paskar. Je mi 40 let. Vdala jsem se za Holanďana, který se stal noční můrou pro mě a mé dvě dcery. Dokonce i během těhotenství mě velmi bil. A mou malou dceru, která měla pouze 4 roky, v záchvatu divokého hněvu shodil ze schodů. Jako následek utrpěla otřes mozku, což potvrdili i holandské lékaři.

Zpočátku byl manžel postaven před soud a obviněn z domácího násilí a z krutého zacházení s dětmi. Pak však na mě začal psát stížnosti na místní sociální orgány pro ochranu dětí, které mají zcela legitimní právo odebírat děti okamžitě, i v případě anonymní stížnosti na rodiče. Tato služba se v Nizozemsku nazývá Buro Jeugdzorg.

Jeden děsivý den mi zavolali ze školy a oznámili mi, že tato organizace vzala mé dvě děti přímo ze školy... Důvodem pro jejich odebrání a předání do „nové rodiny“ byla přesolená polévka, což jako vtip uvedla moje starší dcera při výslechu, který prováděli pracovníci holandské sociální služby. Pak následoval krutý výrok: „odejmutí dětí bez možnosti návštěv a korespondence“.

Do své zprávy nizozemská sociální služba napsala: „Ruská matka neumí vařit. Jejím dcerám nechutná jídlo připravené jejich ruskou matkou. Je nutné velmi přísné odloučení.“

„Děti mi dovolili vidět jen dvakrát za měsíc po dobu 30 minut. Mají pokaždé nová zranění. Moje starší dcera měla pětkrát zlomenou ruku, 2krát měla při setkání se mnou na rukách nezahojené rány po popáleninách. A mladší, 6letá dcera, měla zlomenou nohu.“

Podotýkáme, že všechny děti na území Nizozemska jsou holandským majetkem. Tedy hlavním „pečovatelem“ o každé dítě je nizozemský stát. Biologickým rodičům stát svěřil výchovu vlastních dětí pouze na přechodnou dobu do prvního provinění, kvůli němuž může stát odebrat rodičům právo na výchovu a předat toto právo jiným najatým rodičům č. 3, č. 4, ... 25 atd. Úloha „biologické matky“ v nizozemské společnosti není podstatná.

„Matka“ se v Holandsku přijímá jako přežitek minulosti, jako archaismus.

Krádeže dětí a Velkou Británií posvěcený obchod s dětmi

Lucie Bodingtonová, která žije ve Velké Británii a pracuje v organizaci Justice for Family, která pomáhá rodinám před tím, aby jim sociální pracovníce odebíraly děti a prodávaly je pěstounům a adoptivním rodičům, vyprávěla o otřesných případech, kdy jsou děti, včetně českých a slovenských občanů, de facto legálně britským státem uloupeny rodičům.

Popsala absurdity fungování britské takzvané juvenilní justice, která právě fakticky krade děti rodičům, aby je mohla „prodat“ pěstounům a adoptivním rodičům. Je to celé velký byznys. Například rodiče mají u soudu dva advokáty. Jeden se nazývá „solicitor“ a druhý „barrister“. Solicitor smí mluvit s rodičem, ale nesmí mluvit u soudu. Barrister smí mluvit se soudcem, ale ne s rodičem a tak si předává rodič vzkazy se soudcem přes solicitora, který ho předá barristerovi a ten soudci. Navíc každý rodič musí mít zvlášť svého solicitora a barristera a ti musí být navíc z jiné advokátní kanceláře. „Všechno se v Británii dělá, aby rodiče neměli žádná práva a aby se na soudních procesech uživilo co nejvíce právníků,“ poznamenala Bodingtonová.

Bodingtonová uvedla případ, kdy byl rodině odebrán chlapec a dán k adopci. Dítě přišlo do školy v 8.20, nemělo žádné známky zranění. V 9.20 zjistila asistentka učitele, že má modřiny na ruce. V 10 hodin, že má čerstvé rány a krvácí. „Dítě přišlo do školy bez známek úrazu. Nebylo od krve. Bylo jasné, že úraz si způsobilo ve škole. Přesto bylo odebráno rodičům s tím, že ho týrá otec. Prostě je to jen záminka pro to, aby mohli to dítě prodat náhradním rodičům či dát pěstounům,“ řekla Bodingtonová.

Bodingtonová uvedla varující statistiky, kdy většina odebraných dětí má v budoucnu problémy s kriminalitou či nemohou sehnat práci a sociálně se začlenit. V roce 2010 bylo takto v Británii odebráno 9 580 dětí, v roce 2013 11 100 dětí. Velký zájem při obchodu s dětmi pro adopce je o nemluvnata do jednoho měsíce roku. Těch bylo v roce 2010 odebráno 1400 a v roce 2013 2300.

Takzvané juvenilní soudy mají probíhat dle britského práva tajně, rodiče nemají víceméně možnost, jak se bránit a jak na svůj případ upozornit. Za to jim hrozí trest. 300 rodičů princip nedodržel a byli zavřeni do vězení.

Dnes berou děti milujícím rodičům v Anglii, zítra u nás!

„Podobná lobby je i u nás. Hradní právník prozradil, že když Václav Klaus vetoval zákon o pěstounské péči, jak negativní a prudkou odezvu různých lobbistů to vyvolalo. Adopce dětí a pěstounství je dobrý byznys. A když se s tím dobře podniká v Británii, proč by to nešlo i u nás, že. Pokud se tomu nebudeme bránit, dopadneme jako ve Velké Británii,“ varovala Bodingtonová.

Ta také zmínila, že podobné věci se stali slovenským občanům. Díky nátlaku slovenské veřejnosti se Slovenská republika za rodiče slovenských dětí postavila a děti byly získány zpět. Česká republika a česká diplomacie podle Bodingtonové české rodiče nehájí a několik dětí již takto bylo Čechům Británií odcizeno. Britské sociální pracovnice navíc tlačí na to, aby rodiče nekontaktovali své vlády a úřady svého státu. „České úřady k tomu přistupují tak, že si nechtějí pálit ruce a hlavně, že budou a Britý kamarádi. Zájmy českých dětí a jejich rodičů je nezajímají,“ posteskla si Bodingtonová.

Zrůdná juvenilní justice: odebírají se děti z rodin a prodávají se "pěstounům"

Juvenilní justice z umělých důvodů bere děti z dobrých rodin. Jde tu skutečně o největší krutost vůči dětem, které jsou rvány milujícím rodičům.

<http://www.monarchista.cz/images/stories/la-manif-pour-tous.jpg>Podle novely zákona bude docházet k stále většímu zasahování veřejných institucí do soukromí rodin a do výchovy. Novela zákona otvírá dveře vybudování zločinného juvenilního mechanismu, který začíná vybudováním takzvaných náhradních rodin.

Ty pak slouží k tomu, aby děti, ukradené z rodin z banálních důvodů a bez soudu byli tzv. „probační službou“ přiděleny do těchto tzv. náhradních rodin. Děti ztrácejí rodinné zázemí, stávají se kočovnými mezi těmito tzv. rodinami. Tvrdě je traumatizována jejich psychika a mnohdy se stávají oběťmi pedofilů a homosexuálů, kteří tyto náhradní rodiny také tvoří.

V Česku je pouze 11 000 dětí v dětských domovech, 13 000 dětí je v klasické pěstounské péči a z toho nejčastější formou pěstounské péče je péče zejména prarodičů, a to 51 % z celkového počtu pěstounů. Odměnu prarodičům však novela přiznává už jen výjimečně dle § 47. Pokud se například prarodiče starali o tři děti, měsíčně pobírali 9 378 Kč.

Podle novely od 1. 1. 2013 tito prarodiče anebo rodinní příbuzní (strýček, tetička) už na dítě nedostanou nic. Naproti tomu, jestliže nějaká cizí osoba přijme status pěstouna, na Západě je to nejčastěji homosexuál či pedofil, na tři děti bude dostávat měsíčně 20 000 Kč. Navíc, jednorázově dostane až 200 000.

Jde o motivaci k vybudování systému tzv. náhradních rodin. Tyto rodiny nejsou založeny na vztahu k dětem anebo trvalé adopci. Že jde o komerční záležitost ukazuje tragická zkušenost ze zemí EU. Vše začíná humánním odůvodněním – zrušení dětských domovů a zavedení tzv. náhradní rodinné péče. Jde o kolosální podvod. **Zájem na zavedení tohoto systému mají především propagátoři genderové ideologie.** Chtějí, aby děti dostávali především homosexuálové a pedofilové, a tím došlo k totální likvidaci rodiny.

Prohledněte si i následující videa

Reporterireportaz o odoberani deti v Uk.

http://www.youtube.com/watch?feature=player_detailpage&v=i3sogK_zjYA

Jugendamt Biznis s deťmi v Nemecku

http://www.youtube.com/watch?v=s2Ywn-tQ4gs&feature=player_detailpage

ŠOKUJÚCI ZÁZNAM! Takto si Briti berú násilím deti !!!

http://www.youtube.com/watch?feature=player_detailpage&v=Q4vGEzmIm-4

Stát už brzy může ukrást i Vaše dítě.

John Hemming – britský poslanec: „Mám informace o tom, že každý rok je od vlastních rodičů (ve Velké Británii) odebráno (a předáno k adopci) 1000 dětí, a to navzdory skutečnosti, že v rodině neutrpěly žádnou škodu...To co se nyní děje je selhání demokracie...Jedná se tu o týrání rodiny, tedy o týrání dětí i dospělých...“

Vyzýváme vás, všechny rodiče v ČR, abyste se zapojili do zápasu proti násilnému kradení dětí z našich rodin. Toto kradení umožňuje čerstvě schválená novela zákona o tzv. sociálně právní ochraně dítěte. V závěru tohoto článku se dozvíte, co můžete v této věci udělat Vy.

Nepomůže Vám, že Vašemu dítěti zajišťujete ve vrchovaté míře všechny jeho psychické i fyzické potřeby (protože zrovna patříte mezi ty šťastné, co na to mají). Nepomůže Vám ani fakt, že ho fyzicky netrestáte. Sociální pracovníci pro „ochranu“ dětí si vždy mohou A CHTĚJÍ najít záminku - ať už je sebeabsurdnější (např. kvůli nedostatku zeleniny ve Vaší ledničce pro Vaše děti, nebo kvůli tzv. „citovému zneužívání“, za což je považováno i to, když na své dítě křičíte) – k tomu, aby Vám odebrali nejen jedno, ale všechny děti, kterým jste právě rodičem. Ve většině zemí EU, kde se tito sociální pracovníci stali už téměř všemocnými (díky mlčení a lhostejnosti jejich občanů), JSOU TOTIŽ ZA SVOU „PRÁCI“ ŠTĚDŘE PLACENI. Např. Tony Blair slíbil miliony liber těm sociálním pracovníkům, kterým se podaří dosáhnout plánované normy pro počet adopcí a někteří už obdrželi více než 2 mil. liber jako odměnu za úspěšně uskutečněné adopce. Děti odebírali ještě před narozením, aby dostali prémie.

A jak je to v Čechách...?

Možná i Vás šokoval **případ v naší zemi, kdy matka, která svého syna dvakrát potrestala výpraskem vařečkou, se po té obrátila o pomoc na psychologku, která místo aby této matce pomohla, udala ji. Na základě tohoto udání byla matka obviněna z trestného činu týrání svěřené osoby, dostala podmínku a dokonce OBĚ její děti jí byly na půl roku odebrány. Po dvou letech soudních tahanic nakonec zasáhl Nejvyšší soud, který dospěl k závěru, že „oba soudy nižších stupňů zveličily jednání dosud zcela bezúhonné obviněné, vytrhly jej z kontextu a nepřihlédly ke skutečnostem svědčícím v její prospěch,“ stojí v usnesení senátu.**

<http://www.ceskatelevize.cz/ct24/domaci/207114-matka-dvakrat-vzala-na-dite-varecku-ns-se-ji-zastal-neslo-o-tyrani/>.

Pro tuto rodinu to tedy dopadlo ještě dobře, ale nyní hrozí, že podobných případů může v ČR závratně přibývat a jejich konec nemusí být zdaleka tak šťastný. A může to být i případ Váš!

Přes veto bývalého prezidenta V. Klause (které bylo velice kladně přijato např. Českou lékařskou komorou i Fondem ohrožených dětí) vstoupila totiž v platnost dnem 1. 1. 2013 novela zákona o tzv. sociálně právní ochraně dětí.

Údajně má tato novela pomoci zajistit umístování dětí z kojeneckých ústavů a dětských domovů do přechodné pěstounské péče a adoptivních rodin.

Čemu však tato novela skutečně otevírá dveře...? Pro zdůvodnění svého veta V. Klaus mimo jiné uvádí:

„Nový zákon neobsahuje žádné pojistky proti libovůli úředníků při posuzování toho, zda rodiče vychovávají své děti správně,

a hrozí tedy, že státní zásahy do výchovy dětí, které mají být jen zcela výjimečnou záležitostí mající své oprávnění pouze v extrémních situacích, se stanou běžnou praxí s výhledem, že rodiče - stejně jako pěstouni - začnou být vnímáni jako STÁTU PODŘÍZENÍ VYCHOVATELÉ...“ . <http://www.klaus.cz/clanky/3181>

Jeden z hlavních podporovatelů zmíněné novely PhDr. Miloslav Macela – ředitel Odboru rodiny a dávkových systémů MPSV na všech seminářích a konferencích prohlašuje – když to jde v Anglii a jiných zemích EU, musí to jít i u nás.

Klíčová otázka zní, jak to jde v Anglii a jiných zemích EU? A opravdu bychom chtěli, aby to stejně fungovalo i u nás?

John Hemming – britský poslanec: „Mám informace o tom, že každý rok je od vlastních rodičů (ve Velké Británii) odebráno (a předáno k adopci) 1000 dětí, a to navzdory skutečnosti, že v rodině neutrpěly žádnou škodu...

...To co se nyní děje je selhání demokracie...Jedná se tu o týrání rodiny, tedy o týrání dětí i dospělých...V posuzování práce „rodinných soudů“ dominují lidé, kteří tento systém sami provozují, a proto je nepravděpodobné, že při selhání tohoto systému dojde k jeho odhalení...”

<http://www.antijuagency.org/2013/04/john-hemming-speech-about-adoption.html>

Tvrzení J. Hemminga doplňuje i Ian Josephs – britský osmdesátiletý právník, žijící v Monaku

<http://www.forced-adoption.com/introduction.asp>, který říká:

„Pomáhám rodičům, kterým sociální služba sebrala děti, aby nakrmila adopční průmysl. Říkám tomu nucené adopce. Lidé na tom velmi mnoho vydělávají. O tom to celé je. Žádný idealismus. Jednoduše cash, cash, cash.“

Pan Joseph pomáhá takto postiženým rodinám na vlastní pěst, dělá to z přesvědčení a zdarma. Kromě nezištné pomoci dává i několik rad. Možná mnohé překvapí svojí nekompromisností, ale tento člověk opravdu radí, aby matky chránily svoje děti před sociální službou tzv. přes mrtvoly.

Vážený čtenáři, ve vlastním zájmu nyní čtěte velice pozorně, protože následující rady už brzy můžete potřebovat i Vy!

IJ: „Moje rada je, abyste je nevpustili do domu. Řekněte jim: „Děkuji vám velmi pěkně za váš zájem, ale je mi velmi líto, poradili mi, abych s vámi nemluvil a abych vás nevpustil do domu.“ Nemluvte s nimi. Nemějte s nimi nic společného. Oni vám řeknou: „Spolupracujte s námi, nebo vám sebereme děti.“ NESPOLUPRACUJTE! Nemluvte s nimi, protože jakmile mají zájem o Vaše děti, stávají se Vašimi nepřáteli. Ne přáteli. Takže nedělejte to, co chce Váš nepřítel.“

Jak daleko tento systém šikanování rodin od státních orgánů může ještě zajít, když vláda ve Skotsku nyní přišla s návrhem zákona, který zavádí státní dohled nad každým dítětem v zemi od chvíle jeho narození? Celý článek: <http://www.stjoseph.cz/skotsko-chysta-statni-dohled-nad-kazdym-ditetem/>.

Britská vláda už přinutila stovky rodin, aby do svých domovů instalovaly dohledové kamery, přičemž jsou podrobeny i domácím návštěvám, aby se zajistilo, že děti chodí včas do postele, navštěvují školu a jí to správné jídlo.

[_http://www.ac24.cz/zpravy-ze-sveta/2185-kazdemu-diteti-ve-skotsku-ma-byt-od-narozeni-pridelen-statni-strazce](http://www.ac24.cz/zpravy-ze-sveta/2185-kazdemu-diteti-ve-skotsku-ma-byt-od-narozeni-pridelen-statni-strazce)

Britská aktivistka Sabina McNeill, která se zabývá problematikou odebírání dětí: „...je to naprosto nelidské. Vzpomínám si, jak mi jedna žena sdělila svou zkušenost s šéfkou jednoho kontaktního centra, která jí řekla: „Jsem tu proto, abych vám ztěžovala život!“ To je to, za co je placená. Snaží se dělat dobře svoji práci...Vypadá to jako skutečně systematické ničení rodin. Rodiče jsou často odsouzeni za údajné zneužívání dětí. Statistiky ale mluví jasně. Ke zneužívání dětí, hlavně k sexuálnímu zneužívání dochází mnohem častěji v opatrovnické rodině, než v té vlastní. Mnoho lidí z opatrovnických rodin, nebo mnozí adoptivní rodiče jsou KRIMINÁLNÍCI A PROSTITUTKY...“ Její tvrzení dokládají britské a americké studie. Podle nich děti v pěstounské péči (podle názoru pediatrů) jsou 7-8krát více oběťmi násilí, a děti ve státních institucích sociální péče až 6krát častěji než jejich vrstevníci (**Hobbs G., Hobbs C., Wynne J. Abuse of children in foster and residential care // Child Abuse Negl. 23.12.1999. pp. 39-52).**

Americké studie ukazují, že prokázané případy sexuálního zneužívání dětí v pěstounské péči jsou 4krát častější než průměrně mezi obyvatelstvem. Výkonná ředitelka organizace „Children’s rights“ Marcia Lowry (zastánkyně pěstounských rodin) říká: „Již dlouhou dobu se zabývám touto prací a zastupovala jsem zájmy tisíců a tisíců adoptovaných dětí ... prakticky jsem se nesetkala s chlapci ani děvčaty, které by se nějaký čas nenacházely v pěstounské rodině a nepřetrpěly jakoukoli z forem sexuálního násilí.“(Dana DiFilipoo *Avalanche of Anguish // Philadelphia Daily News, 21.01.2010*).

Beverly Beach z Asociace pro ochranu mateřství (AIMS) prohlásila: „Děti jsou odebírány matkám sociálními pracovníky bezdůvodně. Sociální pracovníci si vymýšlejí obvinění jen proto, aby mohli odebírat děti. Určité děti si ‚rezervují‘ ještě v lůně matky. Jedno dítě sociální pracovníci násilně odebrali v porodnici dokonce ještě před ukončením porodu.“

Znovu se tedy nabízí otázka: „Chceme aby stejný systém, který funguje ve Velké Británii fungoval i v naší zemi?“

Případy krádeží dětí z rodin však nejsou skutečností pouze ve Velké Británii, ale i v dalších zemích EU.

Instituce sociálních pracovníků pro „ochranu“ dětí je v EU známa většinou pod názvem juvenilní justice. Juvenilní justice má např. ve Francii na svědomí 2 miliony umělých sirotků –

- každé sedmé dítě je ve Francii odebrané od svých vlastních rodičů.

O juvenilní justici se vyjadřuje také Johan Beckman - profesor Helsinské univerzity:

„...Technologie juvenilní justice Finska visí jako damoklův meč nad každou rodinou. V jakýkoliv moment mohou bez soudního výroku odebrat děti (k tomuto ukradení dítěte stačí pouhé mínění třeba i jen jednoho sociálního pracovníka). Policie je bere přímo ze škol či mateřských škol. Většinou to začíná pronásledováním rodiny, pak potichu odebírají děti, likvidují rodinu a nakonec zničí i zdraví rodičů...“

Toto všechno zlo, které se děje je proti rozumu, proti lidskému srdci, to je protipřirozené, to je nenormální. Promyšlené zlo, které oklame lidský rozum a inteligenci a lidé, kteří jsou mimořádně „inteligentní“ a „schopní“ jsou nástroji těchto nejtežších zločinů a mohou být přesvědčeni, že konají dobro. Je to naprosto nepochopitelné. Člověk nejprve musí ubít svědomí, aby se takových zločinů dopouštěl. A aby to vše mohlo být realizováno, jde to velice pomalu, aby si toho lidé nebyli schopni všimnout. A vlastní lidé si přes tzv. adoptivní rodiny připraví sebedestrukci svého národa. ADOPTIVNÍ RODINY, KTERÉ JSOU PREZENTOVÁNY JAKO DOBRO A MILOSRDENSTVÍ PRO UBOHÉ SIROTKY. KDO JE SCHOPEN TOMUTO KLAMU ODOLAT? Klamu pro autogenocidu skrze juvenilní justici.

Plánujeme uveřejnit další články na toto téma, kde můžete získat informace o praktikách juvenilní justice v Německu, ve Francii, ve Velké Británii, Norsku, Finsku, USA, Ukrajině, Rusku a dalších zemích. To abyste věděl (věděla), do jakého pekla se díky současně platné legislativě dostane i naše země, když tyto informace budete dále ignorovat.

Stejně tak jako Britové, i my tu máme osobnosti, které se proti zavedení juvenilní justice snaží bojovat. Je to např. poslankyně našeho parlamentu MUDr. Jitka Chalánková, JUDr. Pavel Hasenkopf (podílel se na vypracování výše uvedeného veta V. Klause), ale jestli zůstanou v zápasu za ochranu našich rodin osamoceni, bez podpory širší veřejnosti - BEZ PODPORY VAŠÍ, celý jejich zápas bude jen velmi málo účinný, tak jako zápas několika osobností za ochranu rodin třeba právě ve Velké Británii.

Vyzýváme Vás tedy ke společnému boji proti juvenilní justici.

Vyzýváme Vás:

1. Zakládejte občanská sdružení na ochranu dětí a rodičovské výbory.
2. Pište dopisy a petice prezidentovi a poslancům parlamentu s požadavkem, aby nebyla v ČR zavedena juvenilní justice, která páchá výše popsané zločiny. Veškeré jim podobné aktivity, ať jsou zákonem zakázány.
3. Organizujte proti juvenilní justici manifestace před okresními a krajskými úřady.
4. Informujte své známé, učitele i rodiče o nebezpečí juvenilní justice.
5. Požadujte, aby ve školách byla zakázána propagace programů o tzv. právech dítěte a linek důvěry, které budou účelově zneužity na donášení a žalování na VÁS od vašich vlastních dětí. Podporujte ředitele i učitele, kteří chrání zdravé a morální principy.

Neprohraje tento zápas díky svému mlčení a ignoranci. Děti mají právo na své vlastní rodiče a rodiče na své děti. Nedovolte, aby juvenilní justice ovládla i naši zemi.

Rodič a přítel školy, ale zejména přítel dětí, které bychom měli chránit před těmito institucemi a zvěrstvy.